

sæ convivium, innocentiae, et charitatis stola ornati, reverenter accedant: Deumque Optimum Maximum, per Unigenitum Filium ejus, ac per merita beatissimæ Virginis Mariæ et sanctorum apostolorum Petri et Pauli, omniumque sanctorum, juxta nostram Ecclesiæque mentem, enixis precibus orent, pro ejusdem sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, catholicorum principum concordia, et totius Christiani populi tranquillitate et salute; in eumque finem alia, tum voluntaria, tum sibi in locum visitationis quatuor basilicarum Urbis ab ecclesiasticis superioribus ut infra, injungenda, religionis, pietatis, aut charitatis opera, devote peragant, et exsequantur.

« Nos enim venerabilibus fratribus episcopis, aliisque locorum ordinariis, per præsentem committimus et demandamus ut monialibus, Oblatis, Tertiariis, aliisque superius expressis puellis, sive mulieribus, tam sibi quam nobis et Sedi apostolicæ immediate subjectis, in eorum civitatibus diocesis, et territoriis existentibus; anachoretis quoque, et eremitis, carceratis, et morbo seniove affectis, eorum jurisdictioni respective subjectis, atque etiam ab illa exemptis, quatenus sæculares personæ, aut extra claustra forsitan cum debitis licentiis regulares existant; regularibus autem prælati et superioribus, ut subditis sibi monialibus, et si quæ sint Oblatæ aut Tertiariæ ipsorum regimini subjectæ, et ab ordinariis jurisdictione exemptæ, earumque novitiis, aliisque in earumdem monasteriis, et communitatibus, ut supra, degentibus extra Urbem, nec non religiosis anachoretis, sive eremitis, aliisque religiosis in carceribus claustralibus detentis, sive infirmis et senibus septuagenario majoribus, congrua religionis, pietatis, aut charitatis opera, æquabili disciplinæ et indulgentiæ moderatione servata, sive per seipsos, sive per prudentes confessarios, designare et præscribere non omittant quæ illi et illæ loco visitationum quatuor basilicarum et ecclesiarum intra et extra Urbis muros, a nobis pro consequendo hujus Anni Sancti Jubilæo præscriptarum, juxta singulorum statum, conditionem, et valetudinem ac loci et temporis rationes, respective exsequi et implere possint ac debeant; et quorum implementum nos in earumdem visitationum locum, ad effectum ipsius Jubilæi consequendi, auctoritate apostolica commutando subrogamus. Pro monialibus autem, Oblatis, et Tertiariis quibuscunque hujus almæ Urbis, earumque novitiis, nec non puellis, aut mulieribus tam in prædictarum monasteriis et communitatibus quam in conservatoriis ipsius Urbis degentibus, et pro carceratis in ejusdem Urbis carceribus, volumus ut ad dilectum filium nostrum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cardinalem nostrum in ipsa Urbe, ejusque districtu vicarium in spiritualibus generalem, ejusve vices gerentem duntaxat, hujusmodi operum designationem, sive per seipsos, sive per prudentes confessarios, facere omnino spectet, atque pertineat.

« Itaque de omnipotentis Dei misericordia, et prædictorum beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, auctoritate confisi, et ex concessa nobis, licet immerentibus, summa ligandi atque solvendi potestate, omnibus et singulis præfatis monialibus, Oblatis, Tertiariis, aliisque puellis, sive mulieribus in monasteriis, ac religiosis, piisve communitatibus viventibus, anachoretis, eremitis, nec non utriusque sexus captivis, et in carcere sive in custodia detentis, atque infirmis et senibus, vere poenitentibus, et intra præsens Jubilæi annum rite confessis, ac sacra communione reffectis Deumque Optimum Maximum, ut supra dictum est, orantibus, aliaque sibi in locum visitationis prædictæ injungenda opera, in locis in quibus extiterint, devote adimplentibus, atque etiam, eorumdem operum executione suscepta, ipsos ante integrum eorum implementum ex hac vita migrare contigerit, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, veniam et remissionem, etiam duabus vicibus intra ipsius Anni Sancti decursum, si omnia præmissa opera injuncta iteraverint, per eorum singulos consequendam non secus ac ipsi, et eorum quilibet, præmissa in hac alma Urbe exsequentes, et quatuor basilicas ejusdem Urbis, pro quibus visitandis Jubilæum ipsum et indulgentiam per nos concessa fuit, eodem Jubilæi anno, diebus ad id statutis, personaliter visitantes, consequerentur, et consequi possent, tenore præsentium ac de Apostolicæ liberalitatis amplitudine, concedimus, et elargimur.

« Eisdemque monialibus earumque novitiis, ut ad effectum præsentium, et pro prima vice duntaxat, confessarios presbyteros sæculares, vel cujusvis ordinis regulares, a locorum respective ordinariis ad audiendas monialium confessiones approbatos quoscunque, cæteris autem supradictis anachoretis, eremitis, nec non Oblatis, Tertiariis, aliisque puellis, et mulieribus in monasteriis, et religiosis, ac piis communitatibus, seu conservatoriis conventibus, et Christifidelibus captivitate, carceratione, aut custodia, infirmitate, aut senectute impeditis, tam laicis quam Ecclesiasticis sæcularibus, et cujusvis ordinis, congregationis, et instituti, etiam specialiter nominandi regularibus, ut ad effectum hujusmodi, et pro prima pariter vice duntaxat, confessarios presbyteros sæculares, sive cujusvis, etiam diversi ordinis regulares, ab ordinariis similiter, in quorum civitatibus, diocesis, et territoriis confessiones hujusmodi excipiendæ erunt ad personarum sæcularium confessiones audiendas approbatos quoscunque eligere valeant: utque confessarii sic electi, illorum confessionibus diligenter auditis, eos, et eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, et delictis, quantumcunque gravibus et enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in bulla die Cœnæ Domini legi solita contentis, absolvere, injuncta ipsis poenitentia salutari, aliisque juxta canonicas sanctiones, rectæ-

que disciplinæ regulas injungendis; ac præsertim quoad illos in carceribus detentos, quorum criminalis causæ nondum conclusæ sunt, iisdem serio admonitis de obligatione qua tenentur iudicibus super eorum delictis legitima auctoritate eos interrogantibus veritatem aperire; quodque hoc animi proposito carentes absolutionem sacramentalem nullo fructu, quin potius majori animarum suarum damno, susciperent: si autem cum hujusmodi veritatis fatendæ proposito, aliisque debitis dispositionibus, peccata sua rite confiteantur, absolutio quam a confessario obtinuerint ipsis in foro interno utilis sane et salutaris existet, nullatenus vero in foro externo ad temporales promeritas poenas evitandas prodesse poterit. Utque præterea confessarii a monialibus, Oblatis, Tertiariis, aliisque puellis et mulieribus supradictis ad præmissum effectum electi, iisdem monialibus intra monasteria clausuræ legibus subjecta solemniter confessis, vota quæcunque post professionem emissa, et cum earum observantia Regulari compatibilia, dispensando commutare; Oblatis vero, Tertiariis, et tam istarum quam prædictorum monasteriorum novitiis, cæterisque puellis, sive mulieribus sæcularibus in eisdem monasteriis, et Oblatarum, aut Tertiariarum domibus et communitatibus, nec non in conservatoriis quibuslibet, educationis, convictus, aliave causa et ratione, cum debitis licentiis, commorantibus, omnia et quæcunque vota, exceptis illis quæ nobis et apostolicæ Sedi reservata sunt, etiam dispensando commutare, easque omnes et singulas, facta commutatione hujusmodi, ab emissorum votorum, etiam juratorum, observantia, absolvere possint et valeant; dicta auctoritate apostolica, et earumdem tenore præsentium, misericorditer in Domino concedimus et indulgemus.

« Non obstantibus nostris super indictione Jubilæi præsentis anni in hac alma Urbe, et super suspensione indulgentiarum et facultatum eodem Jubilæi anno vertente, nec non prædecessorum nostrorum de indulgentiis non concedendis ad instar, aliisque apostolicis, et in universalibus, provincialibus, et synodalibus conciliis editis constitutionibus, ordinationibus, et reservationibus etiam in eadem bulla Cœnæ contentis, nec non quorumcunque, etiam mendicantium, et militarium ordinum, congregationum, societatum, et institutorum, etiam Societatis Jesu, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, legibus, usibus, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris apostolicis eisdem concessis, præsertim in quibus caveatur expresse, quod alicujus ordinis, congregationis, societatis, et instituti hujusmodi professores extra propriam religionem peccata sua confiteri prohibeantur. Quibus omnibus et singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, et individua mentio faciendæ, vel alia

exquisita forma ad id servanda foret, hujusmodi tenores pro insertis, et formas pro exactissime servatis habentes, pro hac vice, et ad præmissorum effectum duntaxat plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

« Cæterum venerabiles fratres episcopos aliosque locorum ordinarios hortamur ut nostræ et Apostolicæ Sedis benignitatis exemplo permoti, confessariis a præmissis omnibus ad earumdem præsentium effectum respective eligendis, facultatem absolvendi eosdem a casibus eisdem ordinariis respective reservatis, impertiri non recusent.

« Volumus autem, etc.

« Nulli ergo omnino, etc.

« Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo nono, decimo septimo kalendas januarii, pontificatus nostri anno decimo.

« D., CARD. PASSIONEUS.

« J. datarius. »

(47. « Essendosi degnata la Santità di nostro Sig. Papa Benedetto XIV, approvare e confermare il decreto della sacra congregazione delle Indulgenze e Sagre Reliquie, emanato ad istanza de' divoti dell'anime del purgatorio sotto li 6 di aprile dell' anno 1745, in vigore del quale si concede l' indulgenza di sett' anni, ed altrettante quarantene con la facoltà di poterla applicare per modo di suffragio alle suddette anime del purgatorio a tutti li fedeli dell' uno, e dell' altro sesso, i quali nell' Italia, o nell' Isole adjacenti nelli tre ultimi giorni della settimana santa, cioè giovedì, venerdì, e sabato santo divotamente si occuperanno per lo spazio di un' ora continua in orazione o mentale, oppure vocale a pro de' fedeli defonti; con potersi conseguire l' accennata indulgenza in ciascuno de' detti giorni dalla stessa persona. Pertanto si rende consapevole ognuno de' fedeli di sì inestimabile tesoro nuovamente dispensato da nostro Signore, e si raccomanda alla loro pietà l' applicarsi di proposito a sì divoto esercizio, non meno meritevole per essi, che profittevole alle Anime purganti, alle quali ne' tre suddetti giorni manca il consueto suffragio del sagrosanto sacrificio dell' altare.

« Data questo dì 4 marzo 1750.

« FR. G. A., CARD. VICARIO.

« Gasparo arciprete Ori, segr. »

(48. Ob generalia comitia ordinis Minorum de Observantia celebranda in Aracelitano conventu almæ Romanæ urbis die 26 maii dicti Anni Sancti 1750, occurrente vigilia Pentecostes, idem Benedictus XIV, per suam constitutionem incipientem *Pontificis omnium*, dat. 6 martii 1749, omnibus et singulis fratribus ministro generali totius ordinis subjectis rite confessis sacraque communione reffectis indulgentiam plenariam, ac remissionem omnium peccatorum suorum pro illa vice benigne concessit.

(49. Ad complementum Jubilæi Anni Sancti subjungitur hic novissima constitutio

ejusdem Benedicti XIV, merito attendenda, ut sequitur.

Extensio universalis Jubilæi in Urbe celebrati anno Domini millesimo septingentesimo quinquagesimo ad universum catholicum orbem.

BENEDICTUS EPISCOPUS, ETC.

Benedictus Deus, pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui dedit nobis elapsam Jubilæi annum, secundum desideria cordis nostri, per omnia felicem faustumque transigere. Repleti sumus consolatione, superabundavimus gaudio, dum toto hujus anni decursu, dilectorum in Christo nostrorum Ecclesiæ filiorum fidem, religionem, pietatemque perspeximus. Vidimus confluentes ad hanc Urbem nostram innumeros ex omni lingua, et populo, et natione, ex omni ordine, ætate, ac sexu, Christianifideles, qui ipso suo adventu, et propriæ fidei fervorem, et amplitudinem regni Dei testabantur. Eosdem vidimus ad sacra ejusdem urbis templa certatim accurrentes, in spiritu contrito et humiliato, animarum suarum expiationi consulere, et sicut olivarum novellas in circuitu mensæ Domini, vivifica Christianæ unitatis, et pacis sacramenta percipere. Tum etiam impigro studio et religiosa frequentia, ab una ad alteram sæpe procedentes ecclesiam; nunc in Constantiniana Lateranensi basilica, SALVATORIS nostri clementiam, per merita ipsius beati PRÆCURSORIS ejusdemque dilecti DISCIPULI, et EVANGELISTÆ exorantes; nunc in Liberiana æde in Exquilis, gloriosæ Virginis DEI GENITRICIS opem atque præsidium implorantes; nunc sacram APOSTOLORUM PRINCIPIS confessionem in Vaticano; nunc via Ostiensi DOCTORIS GENTIUM martyrium osculantes, uberibusque lacrymis perfundentes pro Ecclesiæ catholicæ pace et exaltatione, cunctorumque credentium incolumitate et salute unanimes ferventesque preces effundere. Quo spirituali gaudio auribus nostris audivimus ejusdem Urbis vias, et fora, areas, et coiles piis precationibus, suavibus canticis, ac divini Nominis laudibus personare! Quoties commota sunt paterna viscera nostra, dum confertissimos vidimus fidelium greges, nostris pedibus circumfusos, in persona humilitatis nostræ, vicarium Christi et potestatem venerari, ac beati Petri apostolatam, cujus dignitas in indigno hærede non deficit, effusis filialis obsequii significationibus prosequi! His populorum flagrantibus studiis sacerorum præluxerunt exempla pastorum, qui ad honorandam de more memoriam ejusdem beatissimi Ecclesiæ principis, hoc anno potissime frequentes se contulerunt, et quorum non splendida corona stipati, sacros conventus maxima cum dignitate universæque fraternitatis ædificatione celebravimus. Quid vero dicemus de venerabilibus fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalibus, aliisque curiæ nostræ proceribus, qui piorum operum assiduitate cæteris præeuntes, simulque Christianæ hu-

militatis exercitationibus infra quoscunque, licet abjectæ sortis, fratres sese dimittentis, Christi bonus odor facti sunt universæ civitati, et omnibus qui fuerunt in ea? Quid demum de totius dilectissimæ Urbis cleri ac populi devotione narrabimus, cujus pietatis exempla, cujus charitatis officia erga advenas et peregrinos hoc anno præsertim largiter ac sedulo impensa, in universo mundo annuntianda fore non dubitamus? Benedicti filii nostri, Romanæ urbis cives et incolæ qui fecerunt hanc misericordiam cum fratribus suis! Nos autem confitebimur Domino, quoniam benignus est, quoniam consolationes ejus lætificaverunt animam nostram.

Sed præterea magna a nobis spes jure ac merito concepta est eundem clementissimum Dominum imploratam votis nostris misericordiam suam, nobis ostensuram, idque demum Ecclesiæ suæ largiturum fore quod tam concordibus studiosisque obsecrationibus a se postulari concessit: ut scilicet Ecclesiam ipsam catholicam, et regnum Filii sui, per totum terrarum orbem, et sanctitate et amplitudine exaltet; ut cunctis mundum purget erroribus; ut inter Christianos principes concordiam et pacem confirmet universamque Christi sui plebem ab omni mundana adversitate defendens, ad æternæ salutis portum dirigat atque perducatur. Quod ut ab eodem Deo Optimo Maximo fidentius petere audeamus, de prædictorum fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalium consilio, decrevimus universos Christianifideles qui ubique locorum et gentium unius fidei communiōne nobis junguntur, in hujusmodi votorum societatem adseire, apertoque largius indulgentiarum thesauro, efficaciter invitare; sperantes fore ut, dum ad id assequendum, animarum suarum maculas per pœnitentiam eluendo, se comparabunt, ac pio devotionis affectu ferventes, debitæque erga Sedem Apostolicam observantiæ specimen in hoc ipso præseferentes, injuncta pietatis et religionis opera exercebunt; et singuli in semetipsis id quod pro aliis postulabunt, obtineant; et quas pro fratribus preces supplicationesque offerent, eidem bonorum omnium largitori, innocentiae, et charitatis suæ merito commendent.

Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, auctoritate confisi, ex suprema ligandi atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, omnibus et singulis utriusque sexus Christianifidelibus, in quacunque mundi parte existentibus, et in Apostolicæ Sedis gratia et obedientia manentibus, etiam iis qui forsitan elapso anno Romanam venerunt, ibique, seu alibi, quavis ratione, hoc idem Jubilæum a nobis concessum adepti sunt, vere pœnitentibus et confessis, et sacra communiōne refectis, qui intra sex menses a die publicationis præsentium in qualibet diocesi faciendæ computandis, ecclesiam ipsius cathedralem, seu majorem, aliasque tres ejusdem civitatis, aut loci, sive

in illius suburbiis existentes, ab ordinariis locorum, vel eorum vicariis, aliisve de ipsorum mandato, designandas, semel saltem in die, per quindecim continuos, vel interpolatos dies, sive naturales, sive etiam ecclesiasticos, nimirum a primis vespers unius diei usque ad integrum ipsius subsequentis diei vespertinum crepusculum, devote visitaverint, ibique pro sanctæ matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, catholici populi principum concordia, et Christiani populi salute et tranquillitate, piis ad Deum preces effuderint, ut plenissimam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, et veniam semel consequantur, perinde ac si quatuor basilicas seu ecclesias, intra et extra Urbem pro consequendo Jubilæo hujusmodi a nobis designatas, statutis ad id diebus personaliter visitassent, et alia ad hoc requisita adimplevissent, misericorditer in Domino concedimus et impertimur.

Navigantes vero, et iter agentes, ut, si post elapsos menses hujusmodi, ad sua se domicilia, seu alio ad certam stationem se receperint, suprascriptis peractis, et visitata totidem vicibus ecclesia cathedrali, vel majori, aut parochiali loci eorum domicilii, seu stationis hujusmodi, eandem indulgentiam consequi possint et valeant. Nec non prædictis locorum ordinariis, ut cum monialibus, Oblatis, aliisque puellis aut mulieribus, sive in monasteriorum clausura, sive in aliis religiosis, aut piis domibus, et communitatibus vitam ducentibus, anachoretis quoque et eremitis, ac aliis quibuscunque tam laicis quam ecclesiasticis personis, sæcularibus, vel regularibus, in carcere aut captivitate existentibus vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocunque impedimento detentis, quominus supra expressas visitationes exsequi possint, super præscriptis hujusmodi visitationibus tantummodo: cum pueris autem, qui nondum ad primam communionem admissi sunt, etiam super communionem hujusmodi, dispensare, ac illis omnibus et singulis, sive per se ipsos, sive per eorum earumque regulares prælatos, aut superiores, vel per prudentes confessarios, alia pietatis, charitatis, aut religionis opera, in locum visitationum hujusmodi, seu respective in locum sacramentalis communionis prædictæ, ab ipsis adimplenda præscribere; atque etiam capitulis, congregationibus, tam sæcularium quam regularium, sodalitatibus, confraternitatibus, universitatibus, seu collegiis quibuscunque, ecclesias hujusmodi processionaliter visitantibus, easdem visitationes ad minorem numerum, pro suo prudenti arbitrio, reducere possint ac valeant, earundem tenore præsentium concedimus pariter et indulgemus.

Insuper iisdem monialibus earumque novitiis, ut sibi, ad hunc effectum confessarium quemcunque ad excipiendas monialium confessiones ab actuali ordinario loci in quo earum monasteria constituta sunt approbatum; cæteris autem omnibus et singulis utriusque sexus Christianifidelibus, tam laicis, quam ec-

clesiasticis, sæcularibus, et cujusvis ordinis, congregationis et instituti, etiam specialiter nominandi regularibus, licentiam concedimus et facultatem ut sibi ad eundem effectum eligere possint quemcunque presbyterum confessarium, tam sæcularem quam cujusvis etiam diversi ordinis et instituti regularem, ab actualibus pariter ordinariis in quorum civitatibus, diocesis, et territoriis confessiones hujusmodi excipiendæ erunt, ad personarum sæcularium confessiones audiendas approbatum; qui intra dictum semestris spatium, illos et illas qui scilicet præsens Jubilæum consequi sincere et serio statuerint, atque ex hoc animo ipsum lucrandi, et reliqua opera ad id lucrandum necessaria adimplendi, ad confessionem apud ipsos peragendam accedant, hac vice, et in foro conscientiae duntaxat, ab excommunicationis, suspensionis, et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a jure vel ab homine quavis de causa latis, seu inflictis etiam ordinariis locorum, ac nobis, et Sedi Apostolicæ, etiam in bulla die Cœnæ Domini legi solita, seu per alias quascunque apostolicas constitutiones quomodocunque reservatis, et a sacris canonibus fulminatis; nec non ab omnibus peccatis et excessibus, quantumcunque gravibus et enormibus, etiam iisdem ordinariis, ac nobis, et Sedi Apostolicæ, ut præfertur, reservatis, injuncta ipsis pœnitentia salutari, aliisque de jure injungendis, absolvere; nec non vota quæcunque, etiam jurata, ac Sedi Apostolicæ reservata (castitatis, religionis, et obligatoris, quæ a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agatur de præjudicio tertii, semper exceptis; nec non pœnalibus, quæ præservativa a peccato nuncupantur, nisi commutatio futura iudicetur ejusmodi, ut non minus a peccato committendo refrænet, quam prior voti materia), in alia pia et salutaria opera commutare; et cum pœnitentibus hujusmodi in sacris ordinibus constitutis etiam regularibus, super occulta irregularitate ad exercitium eorundem ordinum, et ad superiorum assecutionem, ob censurarum violationem duntaxat contracta, dispensare possint et valeant, eadem auctoritate et apostolicæ benignitatis amplitudine concedimus et indulgemus.

Non intendimus autem per præsentem super aliqua alia irregularitate vel publica, vel occulta, seu defectu, aut nota, aliave incapacitate, aut inhabilitate, quoquomodo contractis, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere super præmissis dispensandi seu habilitandi, et in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiae; neque etiam ulli confessario facultatem absolventi complicem in quolibet inhonesto contra sextum præceptum peccato, aut complici confessarium hujusmodi ad effectum præsentium eligendi licentiam impertiri ut jam in aliis nostris litteris incipient. *Sacramentum Pœnitentiæ*, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, kalendis junii, pontificatus nostri anno primo editis, generaliter declaratum fuit; neque demum easdem præsentem

iis qui a nobis et apostolica Sede, vel ab aliquo prælato, seu iudice ecclesiastico, nominati excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias et censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictorum sex mensium satisfecerint, et cum partibus, ubi opus fuerit, concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Cæterum, si qui post inchoatum hujus Jubilæi consequendi animo præscriptorum operum implementum, morte præventi, præfinitum visitationum numerum complere nequiverint; nos piæ promptæque illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem vere pœnitentes, et confessos, ac sacra communione refectos, prædictæ indulgentiæ et remissionis participes perinde fieri volumus ac si prædictas ecclesias diebus præscriptis reipsa visitassent. Si qui autem post obtentam vigore præsentium absolutiones a censuris, aut votorum commutationes, seu dispensationes prædictas, serium illud ac sincerum, ad id alias requisitum, propositum ejusdem Jubilæi lucrandi, ac proinde reliqua ad id lucrandum necessaria opera adimplendi, mutaverint, licet propter id ipsum a peccati reatu immunes censi vix possint, nihilominus hujusmodi absolutiones, commutationes, et dispensationes ab ipsis cum prædicta dispositione obtentas, in suo vigore persistere decernimus ac declaramus.

Ut autem hujus consilii nostri, quod pro totius populi Christiani salute et sanctificatione suscepimus optatum consequamur effectum, maxima post Deum fiducia nobis reposita est in venerabilium Fratrum nostrorum Ecclesiæ Dei antistitum cooperatione et sedulitate. Itaque omnes patriarchas, primates, archiepiscopos, episcopos, aliosque ordinarios locorum prælatos, sive ordinariam localem jurisdictionem, in defectum episcoporum et prælatorum hujusmodi, legitime exercentes, gratiam et communionem Sedis Apostolicæ habentes per nomen Domini nostri, et pastorum Principis Jesu Christi, et per charitatem Ecclesiæ ipsius sponsæ hortamur, rogamus, atque etiam apostolica auctoritate ipsis injungimus, ut simul ac præsentium litterarum exempla ad eorum manus pervenerint, non solum easdem solemniter publicare, et in reliquis sibi superius injunctis exsequi non prætermittant, verum etiam omni studio adnitantur ut fideles sub eorum regimine constituti oblatam sibi occasionem reformationis, reconciliationis et sanctificationis cum gaudio suscipiant; ac se Apostolicæ Sedis favoribus et gratiis dignos exhibentes, has ipsas in uberrimum animarum suarum Ecclesiæque universæ fructum convertant. Quid jam ab ipsorum antistitum zelo in præparandis ad universalis Jubilæi acquisitionem subjectis sibi plebibus præstari optaverimus, dudum eisdem per apostolica scripta ex hac Sede directæ significavimus. Quid vero nos ipsi in hac urbe nostra, in eundem finem præstiterimus, ad eorum notitiam perlatum fuisse putamus. Quo demum pietatis fructu, quo

religionis exemplo, in hac ipsa urbe, benedicente Domino, celebrata fuerit ipsius Jubilæi solemnitas, nullum terræ angulum latere arbitramur. Merito igitur ab iisdem ecclesiarum pastoribus expectamus et petimus, ut attendentes ad Petram ex qua excisi sunt, suam cum Romana Ecclesia unitatem et communicationem in hoc etiam ostendere gestiant, ut singuli in suis civitatibus et diocæsis id efficere curent, quod ipsa Ecclesiarum mater pro totius catholicæ societatis profectu et incremento, pro Christiani populi emendatione et salute expetit; quod eadem Romana Ecclesia illustribus exemplis commonstrat et docet. Omnes itaque pastoralis sollicitudinis curas in id impendant ut commissos sibi populos, in ejusdem disciplinæ puritate Christianæque pietatis fervore concordēs exhibeant; unusque per omnes catholicas Ecclesias bonorum operum splendor appareat; ut omnium fidelium consentientibus precibus exoratus omnipotens Pater, Ecclesiam suam miseratione continuata emundet, defendat et amplifiet; supremos principes, qui ejus ordinatione in sublimitate sunt, cœlestibus benedictionibus cumulet; universosque credentes, per viam pacis et per mandatorum suorum semitas ad æternam salutem, quam nobis unigenitus ipsius Filius promeruit, gratiæ suæ munere perducatur. Tunc demum gaudium nostrum plenum erit, ipsique Ecclesiarum pastores de profectu sanctorum ovium una nobiscum exultatione gaudebunt.

Charissimos denique in Christo filios nostros, imperatorem electum, ac reges, et principes omnes catholicos, quorum plerique pro hujus Jubilæi ad eorum regna atque dominia extensione suum nobis desiderium significarunt, cum satis intelligere non dubitemus, ex hoc salutari opere in eorum ditioribus exsequendo, cum piæ conversationis augmento sinceræ erga ipsos obedientiæ studium, in populis eorum ditioni subjectis magis magisque firmatum iri, divinæque propitiationis auxilium, ad ipsorum dominantium, eorumque principatum prosperitatem et pacem efficacius implorari. Idcirco eosdem omnes et singulos fidentius hortamur atque rogamus ut omnia adjumenta et auxilia præstent dictis Ecclesiarum prælati, ad hoc ut pium hujusmodi opus aptissimis mediis promovere, et ad optatum finem perducere valeant.

Præsentibus quoque litteras per omnia validas et efficaces existere, suosque plenarios effectus, ubicunque per dictos ordinarios Ecclesiarum præsules publicatæ, et executioni mandatæ fuerint, sortiri et obtinere, omnibusque Christifidelibus in Apostolicæ Sedis gratia et obedientia manentibus, in hujusmodi locis commorantibus, sive ad illa postmodum ex navigatione et itinere se recipientibus plenissime suffragari volumus atque decernimus. Non obstantibus de indulgentiis non concedendis ad instar, aliisque apostolicis, et in universalibus, provincialibus, et synodalibus conciliis editis constitutionibus, ordinationibus,

et generalibus seu specialibus absolutionum, seu relaxationum, ac dispensationum reservationibus, etiam in prædicta bulla *Cænæ* contentis; nec non quorumcunque, etiam mendicantium, et militarium ordinum, congregationum, societatum, et institutorum, etiam Societatis Jesu, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, legibus, usibus, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris apostolicis eisdem concessis, et præsertim in quibus caveatur expresse, quod alicujus ordinis, congregationis, societatis, et instituti hujusmodi professores extra propriam religionem peccata sua confiteri prohibeantur. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, et individua mentio faciendâ, vel alia exquisita forma ad id servanda foret, hujusmodi tenores pro insertis, et formas pro exactissime servatis habentes, pro hac vice, et ad præmissorum effectum duntaxat, plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, etc.

Nulli ergo omnino, etc.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majoram, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo, VIII kalendas januarii, pontificatus nostri anno undecimo.

D. CARD. PASSIONEUS.

(50. Ad uberiorem intelligentiam allatæ constitutionis de extensione universalis Jubilæi, juvat hic subnectere plura dubia per varias suas apostolicas litteras ab eodem vigilantissimo Summo Pontifice resoluta et explanata. Cum enim ipse per suam constitutionem incip. *Celebrationem Magni Jubilæi* moneat omnes locorum ordinarios, ut ad removendas omnes difficultates et controversias a theologis moralibus de Anni Sancti Jubilæo excitas, ad suas apostolicas litteras recursum habeant, et præsertim ad constitutionem incip. *Convocatis*, et ad epistolam italicè impressam incip. *Fra le fatiche*, in quibus plurima ad hujusmodi controversiarum et difficultatum solutionem adnotata reperiuntur, hinc juxta illas variorum dubiorum solutio, exponendo breviter specialiores bullæ particulas, hic traditur.

(51. Et in primis quod per ly *Vere pœnitentibus et confessis*, indicatur non sufficere pro Jubilæo lucrando confessionem in voto, sive actum contritionis duntaxat cum proposito non peccandi de cætero cum sub nomine *pœnitentis* contritus importetur, et sub nomine *confessis* eademmet actualis confessio sacramentalis demonstratur et exquiratur. Hancque opinionem firmat Benedictus XIV, in laudata epistola *Fra le fatiche* num. 6, eamque Ecclesiæ sententiam appellat, memorando ibi responsum congregationis Indulgentiarum pro missionariis qui confessario carentes, indulgentiam plenariam consequi non poterant, quibus Clemens XII

nova speciali gratia solius actus contritionis consuluit.

(52. Imo ita necessario ad comparandum Jubilæum et indulgentiam requiritur sacramentalis confessio, ut ad eam teneantur etiam qui solis peccatis venialibus, ut nullo mortali sunt coinquinati. Cum enim Ecclesia pro Jubilæo opera consilii, et supererogationis præscribat, ubi confessio operibus præscriptis annumeratur etiam de solis venialibus pro comparanda indulgentia fieri debet ut tradit idem Pontifex in d. const. *Convocatis* § 46, et in d. Epistola *Fra le fatiche*, n. 77.

(53. Insuper ita pro acquirendo Jubilæo requiritur sacramentalis confessio, quod qui ipsam visitationibus ecclesiarum præmisit, si istarum tempore in mortale incidat peccatum, aut peccati mortalis obliti recordetur, ut ultimum opus in gratia conficiat, teneatur iterum sacramentaliter confiteri, nec ei sufficiat actus contritionis. Sic idem Pontifex in dicta const. *Convocatis*, § 47, et in recensita epistola, n. 75. Nec sufficit confessio voluntarie nulla, seu sacrilega, ut deducitur ex propositione 14, inter damnatas ab Alexandro VII, 24 sept. 1665, a nobis jam ad id adducta infra art. 3, n. 25.

(54. Per ly *et sacra communione refectis*, denotatur quod requiritur communio sacramentalis spiritualis in gratia facta, et non sufficit communio sacrilega, ut colligitur ex propositione 55, ex damnatis ab Innocentio XI, 2 martii 1679, jam a nobis ad id allata loc. cit., num. 28, et firmat Pontifex in laudata epistola, num. 2, qui primus pro Jubilæi indulgentia lucranda hanc de communione conditionem adjecit propter momenta in ejusdem allocutione consistoriali descripta die 5 maii 1749.

(55. Per ly *semel saltem in die*, designatur quod omnes quatuor statutæ ecclesiæ visitandæ sint semel saltem in eadem die; nec sufficit unam ex ipsis uno die, et alteram altera die intra præfinitum Jubilæi tempus visitare, ut docet praxis, et ita fieri debere sancivit peculiaris congregatio eminentissimorum Cardinalium et Prælatorum, anno 1700, ab Innocentio XII ad id deputata. Quod etiam expressit in sua tunc temporis notificatione eminentiss. cardinalis Gaspar Carpegna, Romæ vicarius, uti videre est supra in hoc art. 1, num. 30, et impræsentiarum firmat Benedictus XIV, ex valore ipsorum, verborum *semel saltem in die* in constit. incip. *Peregrinantes*, et in laudata epistola, num. 11.

(56. Per ly *dies sive naturales sive ecclesiasticos*, indicatur quod utraque dies aut *naturalis* incip. ab una media nocte, et in alteram subsequentem desinens, aut *ecclesiastica* incipiens a primis vespers unius diei usque ad integrum ipsius subsequentis diei vespertinum crepusculum, ad visitationes peragendas idonea declaratur, ut expresse idemmet Pontifex in const. *Benedictus Deus*, § *Itaque*, et in dicta epistola num. 13.

(57. Per ly *visitaverint*, quamvis satius sit intelligi visitationes ecclesiarum faciendas